

Residenz HARIV. 636. मगधप्रतिष्ठा in Mag. *residierend* RAGH. 6, 21. स्व-
गर्गप्रतिष्ठा 14, 5. मध्यदेशप्रतिष्ठा ein Bewohner von Madhjad. VĀJU-P. in
Verz. d. Oxf. H. 53, a, 12. गौरी तमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा MĀRK. P.
84, 10. — 4) das Gestell (der Menschen, Thiere) so v. a. Fuss AY. 10,
2, 1. TBA. 1, 5, 2, 2. ÇAT. BR. 3, 3, 5. ÇĀṆKH. ÇA. 6, 3, 8. द्विप्रतिष्ठा zwei-
beintzt: पुरुष AIT. BR. 2, 18, 3, 31. ÇAT. BR. 11, 5, 2, 10, 13, 3, 3. — 5)
Zustand der Ruhe, Behaglichkeit R. 6, 66, 16. VIKR. 42. विपत्तमाखिली-
कृत्य प्रतिष्ठा खलु दुर्लभा SPR. 2824. अग्रप्रतिष्ठा keine Ruhe habend, keine
Behaglichkeit fühlend BHAG. 6, 38. MBH. 1, 8243, 13, 1803. — 6) eine
hohe, ehrenvolle Stellung, hohes Ansehen; = गौरव H. an. MED. प्रतिष्ठा
गम् R. 1, 2, 18 (17 GORR.). प्रतिष्ठा रन्ति चिरसंचिताम् RĀGA-TAR. 4, 368.
श्रौतमुक्थमात्रमवसादयति प्रतिष्ठा SPR. 582. लब्धप्रतिष्ठा KUMĀRAS. 2, 27.
प्रसिद्धप्रतिष्ठा PRAB. 110, 8. किं च व्याकरणं लेके प्रतिष्ठा प्रापयिष्यति
KATHĀS. 2, 69, 8, 7. — 7) Thronbesteigung eines Fürsten: नरपतिमरणं
विधातदान्यराजप्रतिष्ठा च VARĀH. BRH. S. 3, 83. पूर्वभर्तृ RĀGA-TAR. 1,
15. य इद् द्यावनं स्थानात्प्रतिष्ठा च शतक्रतोः । शृणुयात् HARIV. 1512. —
8) Aufstellung eines Götterbildes, eines Idols VARĀH. BRH. S. 59, 22. प्र-
तिष्ठा ज्येष्ठरुद्रस्य श्रीनगर्गा वितन्वता RĀGA-TAR. 1, 124. भूतिश्चरप्रतिष्ठा-
नामत्तयिण्याश्च कारकः 349. शिवलिङ्गमरुत्तस्य प्रतिष्ठाकर्मणि 2, 128, 3.
99, 440, 457, 4, 78, 181, 275, 6, 305. BHAVISHJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 32,
a, 14, 16, 20, 32, 32, b, 7. MATSJA-P. ebend. 43, a, 2. Z. f. d. K. d. M. 2, 426, 3.
अस्मद्देशे पुरस्यात्तर्मणिभद्र इति श्रुतः । पूर्वेः कृतप्रतिष्ठा ऽस्ति KATHĀS. 13,
165, 26, 3. Verz. d. B. H. 148, 2. Hierher wohl प्रतिष्ठामयस्स Titel des
9ten Theils des Bhāskara ebend. No. 1226. Vgl. देवप्रतिष्ठातत्र. —
9) ein Metrum von 4mal 4 Silben COLBR. Misc. Ess. II, 158. Ind. St.
8, 113, 2-3. H. an. MED. eine Abart der Gājatri, 8 + 7 + 6 Silben RV.
PRĀT. 17, 4. COLBR. Misc. Ess. II, 152. Ind. St. 8, 142, 146, 239. fg. 284.
— 10) myst. Bezeichnung des Lautes आ Ind. St. 2, 316. — 11) प्रजा-
पतेः प्रतिष्ठा oder प्रतिष्ठामान् N. eines Sāman Ind. St. 3, 224, b. —
12) = योगसिद्धि H. an. = योगनिष्पत्ति (STENZLER vermuthet योग)
MED. — 13) = कृस्व NAIGH. 3, 2. — 14) प्रतिष्ठा (verkürzter intr.) als
adv. etwa auf der Stelle: ऋषेर्गच्छः सखिभिर्निकामैः साकं प्रतिष्ठा कृ-
द्या जघन्य RV. 10, 73, 6. — Vgl. अ०, जन्म०, सु०, कृत्०.

प्रतिष्ठकाम (प्र० + काम) adj. festen Stand —, — Aufenthalt —, eine
Heimath —, eine hohe, ehrenvolle Stellung wünschend TS. 2, 1, 2, 4. ĀCV.
ÇA. 10, 3, 11, 2. GRHJ. 1, 15. PĀṆĀV. BR. 23, 18, 1. KĀTJ. ÇA. 2, 3, 5. BHĀG.
P. 2, 3, 5.

प्रतिष्ठातृ (von स्था mit प्र) m. Bez. eines best. Priesters (ऋविज्ञ), der
sonst प्रतिप्रस्थातृ heisst, HARIV. 11361.

प्रतिष्ठालिखक (प्र० 8. + लि०) Titel einer Schrift von Rāmākandra
über Aufstellung der Bilder der 24 Ġaina Tirthamkara MACK.
Coll. I, 160.

प्रतिष्ठाव (von प्रतिष्ठा) n. das Grund-, Unterlage-, Fundament-Sein
ÇĀṆKH. zu KĀND. UP. S. 76. सर्व० ders. zu BRH. ĀN. UP. S. 277.

प्रतिष्ठान (von स्था mit प्रति) 1) n. a) das Feststehen, fester Stand; Stand-
ort; Grund, Unterlage VJUTP. 153. PĀR. GRHJ. 3, 15. तेषां श्रुत्वा प्रतिष्ठानम्
MBH. 18, 219 = HARIV. 16149. प्रतिष्ठानाय पृथिवीं मार्गमाणाः नमः einen
festen Standpunkt zu gewinnen MBH. 3, 15827. वंशप्रतिष्ठानकर् dem

Geschlecht eine feste Grundlage gebend, das Geschlecht begründend, —
stützend R. 1, 10, 11. प्रतिष्ठानमिव श्रियः Grundlage R. 1, 3, 14 (12 GORR.).
वेदाः सत्यप्रतिष्ठानाः haben die Wahrheit zur Grundlage 2, 109, 14. R.
GORR. 2, 118, 14. — b) Fussgestell: चत्वारि पशोः प्रतिष्ठानानि TBA. 3, 3,
8, 8. केम० (आसन) R. 4, 25, 29. पाद० dass. (u. पादप्रतिष्ठान falsch erklärt):
दृढपाद० (आसन) MBH. 12, 1455. — c) Gründung einer Stadt (consecratio
AUFRECHT) SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 76, b, 31. — d) N. pr. einer
Stadt am Zusammenfluss der Gaṅgā und Jamunā auf dem linken Ufer
der Gaṅgā MBH. 3, 8219, 5, 3905. HARIV. 635. 1384. 1412. KATHĀS. 6,
8, 88, 7, 58, 8, 12, 38, 5. VP. 350. BHĀG. P. 9, 1, 42. MĀRK. P. 16, 14, 111.
18. N. pr. einer Stadt an der Godāvarī LIA. I, 178. fg. — 2) m. du.
das Sternbild Proshthapada WEBER, Nax. II, 375. fgg. — Vgl. अ०.

प्रतिष्ठापन (vom caus. von स्था mit प्रति) n. das Aufstellen eines Göt-
terbildes VARĀH. BRH. S. 39, Unterschr. im Comm. BHAVISHJA-P. in Verz.
d. Oxf. H. 32, a, 6.

प्रतिष्ठापम् (wie eben) absolut. ÇAT. BR. 12, 5, 4, 8.

प्रतिष्ठापयितृ (wie eben) nom. ag. Aufsteller, Feststeller, Begrün-
der: स्वरसंस्कार० VS. PRĀT. 8, 64.

प्रतिष्ठापयितव्य (wie eben) adj. zu stellen: स शितकापो धुरि प्रति-
ष्ठापयितव्य एव MĀLAV. 15.

प्रतिष्ठाप्य (wie eben) adj. 1) zu stützen, festzustellen TS. 6, 6, 2, 3. AIT.
BR. 3, 12. — 2) zu übertragen, aufzutragen: ज्ञाननिष्ठेषु कार्याणि प्रति-
ष्ठाप्यानि MBH. 12, 773. कव्यानि ज्ञाननिष्ठेभ्यः प्र० 13, 4321.

प्रतिष्ठावत् (von प्रतिष्ठा) adj. eine Unterlage —, einen Halt habend
TAITP. UP. 3, 10, 8.

प्रतिष्ठि (von स्था mit प्रति) f. Widerstand: नास्य शत्रुर्न प्रतिमानम-
स्ति न प्रतिष्ठिः RV. 6, 18, 12.

प्रैतिष्ठिति (wie eben) f. das Standhalten, Festhalten, Stand VS. 15.
10. AIT. BR. 1, 8, 11, 8, 1. TBA. 1, 2, 1, 27, 2, 1, 8, 3. ÇAT. BR. 3, 6, 2, 4.

प्रतिष्ठिका gāṇa सुषामादि zu P. 8, 3, 98. Ein demin. f. von प्रतिज्ञ
(ज्ञा mit प्रति).

प्रतिस्योद्धृ (1. प्र० + सं०) m. ein Gegner im Kampf MBH. 7, 414.

प्रतिस्संलयन (von ली mit प्रतिसम्) n. das vollständige Eingehen in
VJUTP. 45.

प्रतिस्वत्सरम् (1. प्र० + संवत्सर) adv. jedes Jahr JĀṬ. 1, 110.

प्रतिस्वित्प्राप्त (प्रतिस्विद् + प्राप्त) m. N. pr. eines Bodhisattva
LALIT. ed. Calc. 2, 13.

प्रतिस्विद् (विद् mit प्रतिसम्) f. genaues Verständnis im Einzelnen:
धर्म०, अर्थ०, निरुक्ति०, प्रतिभान० VJUTP. 7. BURNUP in Lot. de la b. I.
838. fgg. Köppen I, 409. ०विमिश्रय VJUTP. 23.

प्रतिस्वेदक (vom caus. von विद् mit प्रतिसम्) adj. in's Einzelne zu
verstehen gebend, — mittheilend: कुल० VJUTP. 217.

प्रतिस्वेदिन् (von विद् mit प्रतिसम्) adj. genießend VJUTP. 36.

प्रतिस्सर्ग m. = प्रतिसर्ग VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 49, b, 15.

प्रतिस्संस्थान (von स्था mit प्रतिसम्) n. das Platznehmen, Einziehen in:
बोधिसत्त्वस्य गर्भ० in einen Mutterleib LALIT. ed. Calc. 22, 14, 23, 8, 15.

प्रतिस्कार (von कृ mit प्रतिसम्) m. 1) Zurückziehung, Einziehung:
तेजसः प्रतिस्कारमात्मनः स चकार कृ MBH. 1, 1260. fg. परमात्मस्य 10.